

Zastępca Prezydenta
Miasta Poznania

Znak sprawy: Or-II.0006.40.2017

191017-275

- do PU
- arch PU

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIASTA POZNANIA

URZĄD MIASTA POZNANIA
BIURO RADY **Grzegorz Ganowicz**
SEKRETARIAT 01

WPRZYJĘTO DNIA	20 PAZ. 2017	WPRZYJĘTO DNIA
L. dz. - 275 - zał.		
znak spr. ...		

qp

Pan
Grzegorz Ganowicz
Przewodniczący
Rady Miasta Poznania

Poznań, 19 października 2017 r.

Szanowny Panie Przewodniczący,

w związku z pismem Pana Przewodniczącego z dnia 6 września 2017 r., przekazującym przygotowany przez Klub Radnych Prawa i Sprawiedliwości projekt uchwały w sprawie ogólnomiejskich zasad i trybu udzielania dotacji celowych na likwidację źródeł niskiej emisji i zastąpienia ich źródłami proekologicznymi (PU 1066/17), przekazanym mi przez Prezydenta Miasta celem zaopiniowania, uprzejmie informuję, co następuje:

Obecnie obowiązująca Uchwała nr X/72/VII/2015 Rady Miasta Poznania z dnia 14 kwietnia 2015 r. w sprawie zasad i trybu udzielania dotacji celowych na likwidację źródeł niskiej emisji i zastąpienia ich źródłami proekologicznymi określa szczegółowe zasady otrzymania dofinansowania kosztów ponoszonych na inwestycje polegające na zmianie sposobu ogrzewania opartego na spalaniu paliw stałych na bardziej proekologiczne (mśc, ogrzewanie gazowe lub ogrzewanie elektryczne), których celem nadrzędnym jest poprawa jakości powietrza. Ich wymiernym efektem jest uzyskanie jak największej redukcji emisji pyłów drobnych (PM10, PM2,5) oraz benzo-alfa-pirenu, w relacji do wysokości poniesionych kosztów.

Przygotowany przez Radnych projekt jest w przeważającej mierze tożsamy z dotychczasowym regulaminem przyjętym wyżej wymienioną uchwałą, ale zakłada wprowadzenie dodatkowego kryterium - kryterium dochodowego dla osób ubiegających się o dotację, które jest nieodpowiednim dla przyjętego przepisami prawa ochrony środowiska celem rozdysponowania środków. Wprowadzenie proponowanego kryterium nie daje jakiegokolwiek gwarancji uzyskania przewidzianego efektu ekologicznego, a co za tym idzie poprawy jakości powietrza atmosferycznego i nie ma powiązania z przepisami prawa ochrony środowiska, którego przepis art. 403 ustawy Prawo ochrony środowiska, odnosi się wyłącznie do sprawy aspektów dotyczących

ochrony środowiska (w tym przypadku – wartości obniżenia emisji zanieczyszczeń do atmosfery), przepisy te nie dają podstawy do zastosowania kryterium społecznego, jako dodatkowego przedmiotu weryfikacji. Zaangażowane według proponowanego kryterium środki publiczne nie przełożą się na zwiększoną redukcję emitowanych substancji do powietrza atmosferycznego.

W związku z powyższym dodatkowe środki dotacji przeznaczone dla osób o niskich dochodach nie mogą pochodzić z funduszy szeroko rozumianej „ochrony środowiska”.

Także wsparcie osób o niskich dochodach środkami „pomocy społecznej”, w tym w ramach ustanowienia programu osłonowego (art. 17 ust. 2 pkt. 4 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej) na pokrycie wkładu własnego przez właścicieli mieszkań ubiegających się o udzielenie dotacji celowej na likwidację źródeł niskiej emisji i zastąpienia ich źródłami proekologicznymi jest niemożliwe.

Zgodnie z art.17 ust.2 pkt.4 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej do zadań własnych gminy należy podejmowanie innych zadań z zakresu pomocy społecznej wynikających z rozeznanych potrzeb gminy, w tym tworzenie i realizacja programów osłonowych. Program osłonowy dotyczyć może wyłącznie zadań z zakresu pomocy społecznej, określonej w ustawie o pomocy społecznej w art.2 ust.1 oraz art.3 ust.1 i 2. Pomoc społeczna jest instytucją polityki społecznej państwa, mającą na celu umożliwienie osobom i rodzinom przezwycięzenie trudnych sytuacji życiowych, których nie są one w stanie same pokonać wykorzystując własne uprawnienia, zasoby i możliwości. Natomiast art.3 ust.1 stanowi, iż pomoc społeczna wspiera osoby i rodziny w wysiłkach zmierzających do zaspokajania niezbędnych potrzeb i umożliwienia im życia w warunkach odpowiadających godności człowieka. Zaś ust.2 stwierdza, iż zachowaniem pomocy społecznej jest zapobieganie sytuacjom, o których mowa w art.2 ust.1, poprzez podejmowanie działań zmierzających do życiowego usamodzielnienia osób i rodzin oraz ich integracji ze środowiskiem.

Program osłonowy, o którym mowa w art.17 ust.2 pkt.4 przywołanej wyżej ustawy, który miałby polegać na pokryciu wkładu własnego osobom ubiegającym się o udzielenie dotacji celowej, o którym mowa w projekcie uchwały, sprowadzałby się do pokrycia części kosztów wymiany pieców węglowych na system grzewczy proekologiczny.

W kontekście cytowanych przepisów nie sposób przyjąć, aby pomoc pieniężna przeznaczona na taki cel mogła być uznana za pomoc umożliwiającą przezwycięzenie przez rodzinę/osobę trudnej sytuacji życiowej: rodzina/osoba ze względu na rodzaj ogrzewania nie znajduje się

w trudnej sytuacji życiowej, posiada ogrzewanie, tyle tylko, że ogrzewanie to nie jest proekologiczne; lub za pomoc zaspokajającą jej/rodziny/osoby niezbędne potrzeby, jako że wymiana ogrzewania w ogóle nie stanowi potrzeby tej rodziny/osoby- rodzina/osoba posiada ogrzewanie.

Biorąc pod uwagę powyższe, nie istnieją podstawy prawne do utworzenia programu osłonowego na podstawie art.17 ust.2 pkt.4 ustawy o pomocy społecznej, polegającego na pokryciu wkładu własnego osobom ubiegającym się o udzielenie dotacji celowej na likwidację źródeł niskiej emisji i zastąpienie ich źródłami proekologicznymi.

Istnieje natomiast możliwość stworzenia programu osłonowego dla klientów pomocy społecznej, w którym wysokość zasiłków celowych na opał uwzględniałaby zakup paliwa ekologicznego (gaz, prąd).

Ponadto, proponowane w przedłożonym projekcie preferowanie wnioskodawców o niskich dochodach narusza zasadę równego traktowania beneficjentów przewidzianą w ustawie Prawo ochrony środowiska, wykraczając tym samym poza jej merytoryczne ramy, co powoduje, że takie działanie stanowi naruszenie przepisu art. 94 Konstytucji RP poza granice upoważnienia do wydania aktu prawa miejscowego przez organ stanowiący w tym wypadku Radę Miasta Poznania. Postanowienia art. 403 ust. 5 ustawy Prawo ochrony środowiska nie dają możliwości wprowadzania dodatkowych warunków, które w żaden sposób nie są związane z przedmiotem i celem, na jaki ma być przyznana dotacja, tj. na dofinansowanie zadań z zakresu ochrony środowiska i gospodarki wodnej.

Podkreślić należy, że ustanowienie przywilejów lub ograniczeń podmiotowych dla ubiegających się o środki publiczne pozostaje w sprzeczności z przepisami art. 43 ustawy o finansach publicznych, w myśl którego prawo realizacji zadań finansowanych ze środków publicznych przysługuje ogółowi podmiotów chyba, że odrębne przepisy stanowią inaczej. W przypadku omawianego projektu uchwały nie mają zastosowania inne przepisy, jak przepisy ustawy Prawo ochrony środowiska .

Ponadto, uprzejmie chciałby zauważyć, że projekt uchwały powinien zostać uzgodniony z Urzędem Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz z Ministerstwem Rolnictwa w zakresie zgodności z przepisami dotyczącymi pomocy *de minimis*.

Z wyrazami szacunku
ZASTĘPCA PRZYZYDENT
MIASTA POZNANIA

Maciej Wudarski

